

Psychological Studies

Faculty of Education and Psychology, Al-Zahra University
 Vol. 2, No. 1 & 2, Spring & Summer 2006
 pp. 125 - 146

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۴/۱۸

تاریخ بررسی مقاله: ۱۳۸۵/۲/۳

مطالعات روان‌شناسی

دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا
 دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲، بهار و تابستان ۱۳۸۵
 صص. ۱۲۵ - ۱۴۶

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۵/۱/۲۱

Predicting Attachment Disorder in School-age Children in Respect to Parents' Attachment Style

Mehrangiz Peivastegar, Ph.D.

Department of Psychology, Al-Zahra University
 mpaivastegar@yahoo.com

Soosan Seif, Ph.D.

Department of Psychology, Al-Zahra University
 susansafe2000@yahoo.com

Zahrā Darvizé, Ph.D.

Department of Psychology, Al-Zahra University
 zahradarvizeh@yahoo.com

MahSimā PoorShahriyāri, Ph.D.

Department of Psychology, Al-Zahra University
 spourshahriari@hotmail.com

پیش‌بینی اختلال دلیستگی کودکان دبستانی بر اساس سبک دلیستگی والدین آنها

دکتر مهرانگیز پیوسته‌گر

استادیار دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا
 mpaivastegar@yahoo.com

دکتر سوسن سیف

استاد دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا
 susansafe2000@yahoo.com

دکتر زهرا درویزه

استادیار دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا
 zahradarvizeh@yahoo.com

دکتر مهسیما پورشهریاری

استادیار دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا
 spourshahriari@hotmail.com**Abstract**

The purpose of this research is to examine the relationships between parent's attachment style and children's Attachment disorder in school-age children.

The sample consisted of 324 girls and 281 boys that were selected from Tehran public primary schools of three grades (3, 4, and 5) by a random multistage sampling method.

To verify the hypotheses, The Attachment Styles Questionnaire (Revised), the Randolph Attachment Disorder Questionnaire (RADQ), the Bender Gestalt Test (BG), and one questionnaire for demographic information were used.

The findings indicated that parent's insecure/anxiety attachment can significantly predict attachment disorder of their children.

Parents of insecure attachment reported higher levels of marital discord and lower in socio-economic status than did parents of secure attachment. Also, marital discord, difference of age between parent (more ten years) and low income family was significantly related to the attachment disorder.

چکیده

راطه‌ی بین سبک دلیستگی والدین و اختلال دلیستگی در کودکان دبستانی موضوع مورد مطالعه در پژوهش حاضر است. نمونه‌ی مورد بررسی شامل ۶۰۵ دانش‌آموزی بود، که ۲۲۴ نفر آنها دختر و ۲۸۱ نفر آنها پسر بودند. این دانش‌آموزان از مدارس ابتدایی شهر تهران در سه قطع تحصیلی (سوم و چهارم و پنجم) با روش نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌ای برگزیده شده بودند. برای سنجش فرضیه‌ها از آزمون سبک‌های دلیستگی (تجددید نظر شده) و آزمون اختلال دلیستگی رنالف و آزمون بینر گشتالت و یک پرسش‌نامه‌ی جمعیت‌شناسی حقوق ساخته استفاده به عمل آمد.

نتایج نشان داد که سبک دلیستگی تابعی اضطرابی والدین بهترین پیش‌بینی کننده اختلال دلیستگی کودکان محسوب می‌شود. به علاوه بین تعارضات زناشویی میان والدین، تقاضا و سئی بین آنها (بین از هد سال) و بیز و سعیت نامناسب مالی خانواده و اختلال دلیستگی کودک همبستگی مثبت وجود داشت. همچنین بین سبک دلیستگی نایمن والدین با تعارضات زناشویی میان آنها و وضعیت نامناسب مالی خانواده همبستگی مثبت معنی دار وجود داشت.

کلیدواژه‌ها: دلیستگی بزرگسالان؛ اختلال دلیستگی؛ مدل‌های فعال درونی؛

Keywords: Adult Attachment; Attachment Disorder;
 Internal Working Models;

۱۲۶ مطالعات روان‌شنافشی

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

مقدمه

اختلالات دلستگی^۱ با شدت‌های متفاوت در جوامع مختلف در حال افزایش است (فیشر، اسپرلینگ، و کار، ۱۹۹۰). کودکان دارای اختلالات دلستگی در موقعیت‌های اجتماعی قادر به تعامل و رابطه‌ی مناسب با دیگران نیستند (ون ایجزندورون، ۲۰۰۳)، به دیگران اعتماد ندارند، از دیگران کناره‌گیری می‌کنند و یا بسیار پرخاشگر هستند. رفتارهایی نظیر آتش‌افروزی، آزار حیوانات، و دروغ‌گویی در آنها دیده می‌شود (فیشر، اسپرلینگ، و کار، ۱۹۹۰).

این اختلال معمولاً قبل از سن ۵ سالگی شروع می‌شود و ریشه در رابطه‌ی کودک با مراقبش دارد. کودک در شرایطی رشد نموده که نیازهای اساسی او به محبت، آرامش و محرکات مناسب و نیز نیازهای جسمانی او مورد بی‌توجهی قرار گرفته است (ون ایجزندورون، ۲۰۰۳). این اختلالات بایستی از سایر اختلالات رشدی (اوتنیسم^۲، اختلالات سلوکی^۳، و ...) متمایز شوند. شیوع آن در طبقه‌ی متوسط ۱۵درصد و در سایر گروه‌ها وطبقات اجتماعی، به دو الی سه برابر می‌رسد (فیشر، اسپرلینگ، و کار، ۱۹۹۰).

این اختلالات خطر رفتارهای ضداجتماعی^۴، اختلالات شخصیت^۵، و اعتیاد^۶ را در نوجوانی و جوانی افزایش می‌دهند (می‌زلز، ۱۹۹۱).

نظریه‌ی دلستگی و اختلال دلستگی

رابطه‌ی مراقب کودک مهم‌ترین اصلی است که در رشد شخصیت انسان مورد تأکید اکثر روان‌شناسان قرار گرفته است (می و داناوی^۷، ۲۰۰۰).

در نظریات مختلف روان‌شناسی جهت توصیف روابط والد فرزند، اصطلاحات مختلفی به کار گرفته شده است: روابط موضوعی^۸، وابستگی^۹، و دلستگی^{۱۰}.

اگر چه این واژه‌ها مترادف نیستند، اما در معنی تا حدودی با یکدیگر همپوشی دارند. هر چند هر یک از این کلمات در فرمول‌بندی نظری خاص خود مفهوم ویژه‌ای دارد.

-
1. Attachment Disorders
 2. Fishler, P. H., Sperling, M. B., & Carr, A. C.
 3. Van IJzendoorn, M. H.
 4. Autism
 5. Conduct Disorders
 6. Antisocial Behaviours
 7. Personality Disorders
 8. Substance Abuse
 9. Mayseless, O.
 10. May, D. C., & Dunaway, R. G.
 11. Object-Relation
 12. Dependency
 13. Attachment

مفهوم «روابط موضوعی» از نظریه روان‌تحلیل‌گری^۱ سرچشمه می‌گیرد. «موضوع» یکی از نیازهای غریزی است، که به وسیله‌ی شخص دیگری می‌توان به آن نیاز دست یافت. نخستین «موضوع» برای کودک مادر است. اکثر روان‌تحلیل‌گران معتقدند شروع رابطه‌ی نوزاد با مادرش اساساً ماهیت دهانی دارد و «روابط موضوعی» در نخستین سال زندگی شکل می‌گیرد (فروید، ۱۹۴۹).

اما اصطلاح «وابستگی» در اکثر موارد به وسیله‌ی طرفداران دیدگاه یادگیری^۲ به کار گرفته می‌شود. نظریه‌پردازان یادگیری هم از روان‌تحلیل‌گران تبعیت نموده و بر این عقیده‌اند که نخستین رابطه‌ی شخص، از «وابستگی» نوزاد به مادرش به وجود می‌آید (سیرز، مکوی، و لوین، ۱۹۷۶).

طرفداران نظریه‌ی یادگیری «وابستگی» را شکلی از درماندگی می‌دانند. به عقیده‌ی آنها کودک وابسته نه تنها در صدد جستجوی تماس با مادرش است، بلکه دائماً در صدد کسب تأیید و پذیرش از جانب دیگران است، و چنین ویژگی در بزرگسالی بیمارگونه است. اما واژه‌ی «دلبستگی» را نخستین بار بالبی^۳ (۱۹۷۵) در مورد پیوند مادر-کودک به کار گرفت. بالبی مایل بود جهت پیوند مادر-کودک واژه‌ای به کار برد که با واژه‌ی «وابستگی» متفاوت باشد. اصطلاح دلبستگی نخستین بار به وسیله کردارشناسان^۴ طبیعی جهت بیان پیوند مادر-کودک به کار گرفته شد و سپس وارد روان‌شناسی گردید.

موضوع دلبستگی بعد از جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۶۰ مورد توجه محققان تحولی^۵ قرار گرفت. زیرا در این زمان مادران اروپایی کودکانشان را در سنین نوزادی و کودکی از خود جدا نموده و وارد بازار کار شدند. این موضوع نه تنها فرهنگ و الگوی خانوادگی را در اروپا تغییر داد، بلکه تعداد بچه‌ها را در خانواده و رابطه‌ی مادر-فرزند را نیز دگرگون نمود. در ساعات کاری والدین تعییراتی به وجود آمد، طلاق افزایش یافت، و بسیاری از مادران تنها و بدون حمایت ماندند. روابط ایمن در خانواده‌ها کاهش یافت. در چنین شرایطی بعضی محققان رابطه عاطفی والدین فرزند را حائز اهمیت فراوان دانستند. به عنوان مثال بالبی (۱۹۷۸) اظهار نمود: «پیوند عاطفی بین والدین و کودک سازگاری روانی و اجتماعی کودک را در آینده پیش‌بینی می‌نماید».

1. Psychoanalysis

2. Freud, S.

3. Learning theory

4. Sears, R. R., Maccoby, E. E., & Levin, H.

5. Bowlby, J.

6. Ethologists

7. Developmental Psychologists

۱۲۸ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

به عقیده‌ی بالبی دلستگی در دوره‌ای شکل می‌گیرد که در آن دوره حساسیت بسیار زیاد نسبت به ویژگی‌های مراقب وجود دارد.

بالبی در کتاب *جدایی: اختلال و خشم*^۱ (۱۹۷۵) شواهدی حاکی از وجود رابطه بین دلستگی نایمن و آسیب‌شناسی روانی کودکی و بزرگسالی ارائه نموده است. هسته‌ی مرکزی پیش‌بینی دیدگاه بالبی (۱۹۷۵) بر اساس مفهوم «مدل‌های فعال درونی»^۲ از خود و روابط با دیگران است. بالبی بر اساس تئوری «روابط موضوعی» اظهار نمود، در صورتی که نوزاد در نخستین تجاری که از مراقب به دست می‌آورد، او را در دسترس و پاسخ‌دهنده بداند، در ذهن او مدل فعال تشکیل می‌شود و انتظاراتی درباره‌ی خودش، که چنان خدماتی دریافت می‌کند و انتظاراتی درباره‌ی مراقب (که چنان خدماتی ارائه می‌دهد) درذهنش تشکیل می‌شود.

این انتظارات نه تنها حساس و پاسخ‌دهنده بودن مراقب را پیش‌بینی می‌نمایند بلکه رابطه‌ی فرد با دیگران و انتخاب‌های آینده‌ی او را نیز پیش‌بینی می‌کنند.

به اعتقاد بالبی مدل‌های فعال درونی، در نتیجه‌ی روابط کلامی و غیرکلامی مراقب با کودک به صورت ایمن و نایمن تشکیل می‌گردد وسیس این مدل به نسل بعدی منتقل می‌شود. والد با شیوه‌ی بیانات کلامی و غیرکلامی خود به نوزاد نشان می‌دهد که او ارزشمند است یا خیر. گاهی اوقات والدین ممکن است از طریق کلامی و غیرکلامی مدل‌های فعال نادرستی به کودکان خود منتقل نمایند.

پژوهش‌های طولی فراوان همبستگی بالا بین دلستگی نایمن و مشکلات رفتاری در بچه‌های مهد کودکی را تأیید کرده‌اند (تی و همکاران^۳، ۱۹۹۶). اگر چه اطلاعاتی در مورد رابطه‌ی بین الگوی دلستگی نایمن و یک آسیب‌شناسی روانی ویژه به دست نیامده است، اما دلستگی ایمن باعث بالا رفتن آستانه‌ی تحمل نسبت به فشار می‌گردد. در حالی که دلستگی نایمن آستانه‌ی تحمل نسبت به فشار را پایین می‌آورد (فوناگی، استیل، و استیل^۴، ۱۹۹۱).

اختلال دلستگی زیر مجموعه دلستگی نایمن قرار می‌گیرد، اما با آن متفاوت است.

در دلستگی نایمن رفتار، سازمان یافته است، اما در اختلال دلستگی رفتار سازمان نایافته است (فاکس، پلاز، و بنتلی^۵، ۱۹۹۵). کوتلر و همکاران^۶ (۱۹۹۴) اظهار نموده‌اند سازگاری اجتماعی و عاطفی کودکان در سنین مدرسه با اختلال دلستگی، همبستگی منفی دارد. اختلال دلستگی در کودکان دبستانی با کناره‌گیری فراوان و یا پرخاشگری همراه است. آنها همسالانشان را

1. *Attachment and Loss; Vol. II: Separation: Anxiety and Anger*

2. Internal Working Models

3. Teti, D. M., Sakin, J. W., Kucera, E., Corns, K. M., & Eiden, R. D.

4. Fonagy, P., Steele, H. & Steele, M.

5. Fox, R. A., Platz, D. L., & Bentley, K. S.

6. Kotler, T., Buzwell, S., Romeo, Y., & Bowland, J.

پیش‌بینی اختلال دلپستگی کودکان دبستانی بر اساس سبک دلپستگی والدین آنها

۱۲۹

اذیت کرده و نسبت به بزرگسالان رفتارهای نامناسب نشان می‌دهند، و از عزت نفس^۱ پایینی برخوردار هستند (برنان، شیور، و توبی، ۱۹۹۱). کامینگر و دیویس^۲ (۱۹۹۶) اظهار نموده‌اند، کودکان مبتلا به اختلال دلپستگی فاقد توانایی همدلی با دیگران بوده و این خصوصیت را از رفتارهای غیرحسنه والدینشان کسب نموده‌اند، چنین کودکانی در مهدکودک و مدرسه احساس بی‌پناهی می‌کنند و این احساس، رفتارهای پرخاشگرانه‌ی آنها را قابل درک می‌نماید. محققان دلپستگی، از نظر تمرکز نظری و کاربرد شیوه‌ی پژوهش با هم متفاوت هستند. بعضی از آنها فرضیاتشان را بر اساس نظریه‌ی روان تحلیل‌گری بنا نهاده و مایلند اصول روان تحلیل‌گری را به طور تجربی پژوهش کنند (مین و سالمون، ۱۹۹۰). آنها از شیوه‌ی مصاحبه‌ی بالینی (نیمه‌سازمان‌یافته) برای بررسی کیفیت دلپستگی بزرگسالان استفاده می‌کنند و بر این عقیده‌اند که هر آنچه در رابطه‌ی والد نوزاد اتفاق می‌افتد، در بزرگسالی مجدداً همان وقایع به هنگام رابطه با نزدیکان صمیمی تکرار می‌شود.

از دید این محققین مدل‌های فعل درونی خارج از آکاهی (ناهشیار) عمل می‌کنند و در موقعیت‌هایی که رفتار دلپستگی برانگیخته می‌شود، رفتار، افکار و احساسات شخص را جهت می‌دهند (بالی، ۱۹۷۵).

تصویر زیر بیانگر چنین توصیفی از روابط دلپستگی است:

دلپستگی به والدین ← دلپستگی به شریک زندگی ← کیفیت رابطه‌ی والد کودک

بدین ترتیب الگوهای دلپستگی نه تنها کیفیت روابط زناشویی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه کیفیت دلپستگی والد کودک را نیز تحت تأثیر قرار داده و این الگوها طی نسل‌های متوالی تکرار می‌شوند.

اینزوثر و همکاران^۳ (۱۹۷۸) کنش دلپستگی را نقطه‌ی مرکزی فهم نظام رفتاری ارتباطی بزرگسالان می‌دانند. بالی (۱۹۷۵) این فرضیه‌ی روان تحلیل‌گران که رابطه‌ی والدین فرزند، الگویی برای روابط صمیمانه فرد در آینده محسوب می‌شود مورد تأکید قرار می‌دهد. ون ایجنزندورون (۱۹۹۵) اظهار نموده در ۸۰ درصد موارد با شناخت سبک دلپستگی والدین، می‌توان سبک دلپستگی فرزندان آنها را نیز پیش‌بینی نمود.

1. Self-Esteem

2. Brennan, K. A., Shaver, P. R., & Tobey, A. E.

3. Cummings, E. M., & Davies, P. T.

4. Main, M., & Solomon, J.

5. Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Waters, E., & Wall, S.

۱۳۰ مطالعات روان‌شناسی

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

فوناگی و همکاران^۱ (۱۹۹۶) معتقدند زمانی که مدل‌های فعال درونی ساخته شد، تغییر آن بسیار دشوار است. زیرا این مدل‌ها خارج از هوشیاری شخص عمل می‌کنند، و شروع هر رابطه‌ی جدید به کمک این فیلتر ذهنی تغییر و تفسیر می‌شود.

در حال حاضر درباره‌ی اثر اولیه‌ی مراقبت مادرانه انتقاداتی وارد شده است، به عنوان مثال برخی دیگر از طرفداران نظریه‌ی دلبستگی مشابه روان‌شناسان اجتماعی اظهار نظر نموده و معتقدند تأثیر اولین الگوی رابطه‌ی مراقب نوزاد در طول زندگی نسبی است (شیور، بلسکی، و برنان، ۲۰۰۰). به اعتقاد این گروه از محققین اولین رابطه‌ی مراقب نوزاد نقش ضعیفی در بروز اختلال دلبستگی دارد. از نظر آنها وقایع آسیب‌زننده در هر سنی آسیب‌زننده است. چون وقایع آسیب‌زننده عملکرد مراقب را معیوب نموده و در نهایت منجر به آشفتگی شدید در روابط والدین فرزند می‌شوند. بیشترین تأکید محققین فوق بر این است که توانایی مادر جهت روبه‌رو شدن با نیازهای کودک تابع عوامل متعدد خارجی و منابع حمایتی است، که او در اوقات مختلف دریافت می‌کند. سیگل و هوپر^۲ (۱۹۶۸) درباره نقش مدل‌های فعال درونی اظهار می‌دارند که یادآوری وقایع گذشته به‌وسیله‌ی فرد مطلق نیست. بلکه یادآوری تجارب گذشته تحت تأثیر مدل‌های فعال ذهنی فرد در حال حاضر و همچنین کیفیت تعاملاتش با دیگران در حال حاضر قرار می‌گیرد.

کوباک^۳ (۱۹۹۹) معتقد است، یادآوری تجارب دوران کودکی به وسیله‌ی بزرگسال، به میزان زیادی تابع این موضوع است که، فرد در حال حاضر تا چه حد احساس ایمنی می‌کند، زیرا اگر شخص در حال حاضر احساس ایمنی نماید، به وقایع گذشته به طور مثبت‌تری نگاه می‌کند. از نظر کوباک طرفداران روابط موضوعی توجه کافی به همبستگی بین حالات‌های عاطفی شخص در حال حاضر و تأثیر آن در یادآوری تجارب گذشته نکرده‌اند.

بلسکی و راوین^۴ (۱۹۸۷) اظهار می‌دارند، عوامل اجتماعی نقش مهمی در رشد ناسالم دلبستگی ایفا می‌کنند. آنها عوامل اجتماعی را شامل آسیب‌شناسی روانی والدین، فقر و بی‌کاری آنها می‌دانند.

الیوت و ریچاردز^۵ (۱۹۹۱) اظهار نموده‌اند، حتی اگر هیچ رابطه‌ی مستقیمی بین کیفیت زناشویی و دلبستگی ایمن وجود نداشته باشد، یک رابطه‌ی غیرمستقیم از چنین تأثیراتی وجود دارد. رضایت زناشویی پیش‌بینی‌کننده، بیشتر از نقش مادری بوده و رضایت داشتن از

1. Fonagy, P., Leigh, T., Steele, M., Steele, H., Kennedy, R., Mattoon, G., Target, M., & Gerber, A.

2. Shaver, P. R., Belsky, J., & Brennan, K. A.

3. Sigel, I. E., & Hooper, F. H.

4. Kobak, R. R.

5. Belsky, J., & Rovine, M.

6. Elliott, B. J., & Richards, M. P. M.

نقش مادری منجر به افزایش تعامل مادر-کودک می‌گردد، و این امر به نوبه‌ی خود منجر به دلپستگی ایمن در کودک می‌گردد. فرگوسن و لینسکی^۱ (۱۹۹۶) اظهار نموده‌اند، مدل‌های فعال درونی قابل تغییر هستند، به عنوان مثال دیده شده، برخورد مثبت و مداوم مراقب منجر به تغییر مدل‌های فعال درونی می‌شود. به عقیده‌ی فرگوسن، خانواده‌ی سازگار قادر است، برخی از اثرات منفی اولین رابطه‌ی کودک مراقب را تعدیل نماید.

وارد و کارل‌سون^۲ (۱۹۹۵) اظهار نموده‌اند، تغییر در وضعیت اجتماعی-اقتصادی خانواده منجر به تغییر در کیفیت دلپستگی کودک می‌گردد، و کودکانی که در خانواده‌هایی با وضعیت اجتماعی اقتصادی پایین هستند، در مقایسه با کودکان دیگر بیشتر دستخوش اختلال دلپستگی می‌گردند.

فاکس، پالز، و بنتلی (۱۹۹۵) اظهار نموده‌اند، والدینی که دستخوش تعارض و تجارب منفی عاطفی هستند، در فهم حالت‌های کودکشان دچار مشکل شده و رفتار کودکشان را اشتباه تفسیر می‌نمایند، این درک اشتباه متنهی به کاهش حساسیت و پاسخ‌دهی والد نسبت به علائم کودک می‌شود. بدین ترتیب رفتار والدین در دوران‌های مختلف رشد کودک و نیز تحت تأثیر موقعیت‌ها و عوامل مختلف تغییر می‌کند و این تغییرات حساسیت والدین و رابطه‌ی آنها با فرزندشان را در هر دوره‌ای تحت تأثیر قرار می‌دهند.

مرور مختصر سوابق پژوهشی و دیدگاه‌های مختلف درباره اختلال دلپستگی نشان می‌دهد، برخی از محققین، رابطه‌ی مراقب نوزادرا امری مطلق و ثابت تلقی نموده، و تداوم آن را بین نسلی می‌دانند (فوناگی، استیل، و استیل، ۱۹۹۱)، و محققین دیگر دلپستگی (کوباک، ۱۹۹۹؛ سیگل و هوبر، ۱۹۶۸) بر این عقیده‌اند که یادآوری تجارت اولیه‌ی دوران کودکی تحت تأثیر احساس ایمنی فرد در حال حاضر قرار می‌گیرد. آنها کیفیت تأثیر اولین مراقبت بر رفتار کنونی شخص را امری نسبی دانسته و معتقد‌اند نظریه‌پردازان روابط موضوعی به احساس ایمنی فرد در حال حاضر و تأثیر آن بر کیفیت یادآوری تجارت گذشته توجه نکرده‌اند.

با توجه به اینکه اختلال دلپستگی نه تنها به خود کودک آسیب می‌زند (زیرا کودک قادر نیست رابطه‌ی مناسبی با دیگران برقرار نماید) بلکه به میزان وسیع تری به جامعه لطمه وارد می‌نماید. به دلیل همراه بودن اختلال دلپستگی با رفتارهای پرخاشگرانه و خشونت آمیز، تمرکز بر درمان رفتارهای ناسازگارانه بزرگسالان و نادیده گرفتن مشکل در دوران کودکی امری بی‌فائده است، و شناخت پیش‌بینی کننده‌های اختلال دلپستگی در جامعه‌ی ایرانی نیازمند توجه فوری است. این پژوهش برآن است که با پیگیری روند بررسی‌های پیشین و

1. Fergusson, D. M., & Lynskey, M. T.
2. Ward, M. J., & Carlson, E. A.

۱۳۲ مطالعات (وانشناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

یافته‌های آنها در زمینه اختلال دلستگی با انجام مطالعه‌ای مقدماتی دیدگاه‌های مختلف درباره‌ی اختلال دلستگی را در دانش آموزان مدارس دولتی شهر تهران بررسی نموده، و به سؤالات زیر پاسخ بددهد:

۱- آیا بین سبک دلستگی والدین و اختلال دلستگی کودکان دبستانی، رابطه وجود دارد؟

۲- آیا بین تعارضات زناشویی، شرایط اقتصادی، فاصله‌ی سنی بین والدین و اختلال دلستگی کودک رابطه وجود دارد؟

روش

جامعه‌ی آماری

جامعه‌ی آماری این پژوهش، کلیه‌ی دانش آموزان دبستان‌های دولتی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۴-۸۵ بودند، که از بین آنها ۶۰۵ نفر به همراه والدینشان به روش تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند.

ضمناً برای اعتباریابی مقیاس‌های مورد استفاده، ۱۰۰ دانش‌آموز دیگر نیز به طور جداگانه از همان جامعه‌ی آماری برگزیده شدند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات

ابزارهای سنجش مورد استفاده در این پژوهش شامل موارد ذیل می‌باشد:

از پرسشنامه‌ی محقق ساخته، جهت جمع‌آوری اطلاعات جمعیت شناختی استفاده گردید. این پرسشنامه شامل سؤالاتی مربوط به ویژگی‌های کودک (سن، ترتیب توله، تعداد برادران و خواهران، میزان تحصیلات) و ویژگی‌های هریک از والدین (سن، میزان تحصیلات، شغل و درآمد) و همچنین حاوی سؤالاتی درباره وضعیت سکونت و درآمد و سابقه‌ی تعارضات زناشویی میان آنها بود.

از آزمون سبک‌های دلستگی^۱ (تجدیدنظرشده) جهت سنجش سبک دلستگی والدین استفاده گردید. این آزمون از نوع مقیاس‌های خودگزارشی^۲ است، و بر مبنای روش روان‌شناسان اجتماعی به وسیله‌ی برنان، شیور، و توبی (۱۹۹۱) تدوین شده است. آنها دلستگی را فرایندی بین فردی می‌دانند و معتقدند دلستگی را می‌توان براساس روابط کنونی فرد با

1. Attachment Styles Questionnaire
2. Self-Report

نژدیکاوش مورد سنجش قرار داد. این آزمون حاوی ۳۶ سؤال است و سه نوع سبک دلستگی (ایمن، اضطرابی، اجتنابی) را در بزرگسالان مشخص می‌نماید.

سؤالات این آزمون بر مبنای مقیاس‌های خود گزارشی شیور، کالینز، و کلارک^۱ (۱۹۹۶) تهیه شده و دائمًا به وسیله‌ی آزمایشگاه دلستگی دیویس^۲ اعتباریابی می‌شود. این آزمون در حال حاضر یکی از معترض‌ترین و کامل‌ترین آزمون‌ها سنجش دلستگی است.

در این پژوهش نیز پس از انتخاب-R ASQ-ASQ سوالات آن به زبان فارسی ترجمه شده و پس از اعتباریابی به کار گرفته شد. اعتبار آن از طریق آزمون-بازآزمون ۸۵/۰ و آلفای کرونباخ ۹۱/۰ می‌باشد. جهت تعیین روایی آزمون از روش همزمان استفاده به عمل آمد. بدین صورت که برای هر زیرمقیاس یک سؤال که محتوای آن حیطه را می‌سنجید، تهیه شد، سپس ضریب همبستگی بین میانگین پاسخ به سؤال‌های آن حیطه و سؤال مذبور محاسبه شد. برای زیرمقیاس دلستگی ایمن ضریب ۵۸/۰ و برای زیرمقیاس دلستگی اضطرابی ضریب ۶۳/۰ و برای زیرمقیاس دلستگی اجتنابی ضریب ۶۳/۰ محاسبه گردید.

از آزمون اختلال دلستگی زندالف^۳ جهت سنجش اختلال دلستگی کودکان دبستانی استفاده گردید. این آزمون مقیاسی والد گزارش است و به وسیله‌ی زندالف^۴ (۱۹۹۷) تدوین شده است. قبل از تدوین این آزمون از معیارهای چهارمین راهنمای انجمان روان‌پژوهی امریکا^۵ جهت تشخیص اختلال دلستگی استفاده می‌شد. بسیاری از محققان اختلال دلستگی، بر این عقیده‌اند که راهنمای تشخیصی انجمان روان‌پژوهی امریکا موارد بسیار شدید و بیمارگونه اختلال دلستگی را در بر می‌گیرد و ابزار مناسبی برای موارد خفیف اختلال دلستگی به حساب نمی‌آید (فاسک، پلاز، و بنتلی، ۱۹۹۵؛ گرامسن و گرامسن، ۱۹۹۱).

در این پژوهش نیز به منظور ارزیابی اختلالات دلستگی خفیفتر، از آزمون اختلال دلستگی زندالف استفاده گردید. این آزمون بهترین تمیزدهنده‌ی اختلال دلستگی از سایر اختلالات دوران کودکی است. پس از انتخاب آزمون، سوالات آن به زبان فارسی ترجمه شده و پس از اعتباریابی به کار گرفته شد. اعتبار آن از طریق آزمون-بازآزمون ۸۳/۰ و آلفای کرونباخ ۹۰/۰ می‌باشد. با توجه به پیشینه‌ی پژوهش مبنی بر ارتباط تنگاتنگ بین اختلالات رفتاری و اختلال دلستگی برای تعیین روایی آزمون از شیوه‌ی اجرای همزمان آن با مقیاس اختلال رفتاری کانرز^۶ (۱۹۸۵) استفاده شد. این پرسشنامه جهت ارزیابی مشکلات

1. Shaver, P. R., Collins, N. L., & Clark, C. L.

2. Davis Attachment Lab

3. The Randolph Attachment Disorder Questionnaire (RAQD)

4. Randolph, E. M.

5. The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder

6. Grossmann, K. E., & Grossmann, K.

7. Kanners, D.

۱۳۴ مطالعات روان‌شنافشی

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

رفتاری کودکان ۳ الی ۱۷ ساله ساخته شده است، و به وسیله‌ی خسروی (۱۳۷۹) برای کودکان ایرانی هنجاریابی شده است. ضرایب همبستگی بین نمره‌های آزمودنی‌ها، در مقیاس‌های کانز و اختلال دلبستگی برای کل آزمودنی‌ها $.84$ ، آزمودنی‌های دختر $.73$ ، و آزمودنی‌های پسر $.77$ می‌باشد.

با درنظر گرفتن پیشنهای پژوهش مبنی بر بروز رفتارهای پرخاشگرانه و یا کناره گیرانه در کودکان دستخوش اختلال دلبستگی و به منظور افزایش اعتبار یافته‌ها جهت سنجش اختلال دلبستگی، علاوه بر آزمون اختلال دلبستگی که آزمونی والد گزارش است، از آزمون بندر گشتالت^۱ نیز جهت تشخیص اختلال عاطفی کودکان استفاده گردید. آزمون بندر گشتالت، آزمونی ترسیمی است که توسط خود کودک اجرا می‌شود، و این یکی از محسن کاربرد این آزمون در مقایسه با مقیاس‌های والد گزارش است.

آزمون بندر گشتالت در سطح وسیعی تحت عنوان یک ابزار غربالگری برای بررسی آسیب‌های مغزی توسط روان‌شناسان بالینی به کار می‌رود، و شامل ۹ طرح هندسی است که هرکدام از طرح‌ها بر روی کارتی جداگانه چاپ شده است. اگرچه از این آزمون برای غربال‌گری آسیب‌های مغزی استفاده می‌شود، ولی کاربردهای بالینی آن فراوان بوده. تشخیص بهره‌ی هوشی، و تشخیص کودکان عقبمانده‌ی ذهنی نیز به کار برده می‌شود. کوپیتزر^۲ (۱۹۷۵) این آزمون را جهت تشخیص وضعیت عاطفی کودکان به کار برده و شاخص‌های دوازده‌گانه‌ای برای تمایز کودکان سازگار با کودکان ناسازگار مشخص نموده است. به عقیده‌ی جانسون و همکاران^۳ (۱۹۹۹) و کوپیتزر (۱۹۵۷) و برخی از محققین (نقل از لطف‌آبادی، ۱۳۷۱) آزمون بندر گشتالت برای تشخیص وضعیت عاطفی کودکانی که در معرض محرومیت از مراقبت مادرانه بوده‌اند، آزمون مناسبی است. جانسون و همکاران (۱۹۹۹) معتقدند چون بچه‌هایی که دستخوش اختلال دلبستگی هستند، رفتارهای غیرقابل کنترل پرخاشگری، خشونت و کناره‌گیری اجتماعی را نشان می‌دهند، و این رفتارها به وسیله‌ی آزمون بندر گشتالت (شاخص‌های عاطفی کوپیتزر) به خوبی قابل شناسایی است. بنابراین آزمون بندر گشتالت وسیله‌ی مناسبی در این زمینه است.

اعتبار آزمون بندر گشتالت جهت تشخیص وضعیت عاطفی کودکان در این پژوهش با استفاده از روش آزمون بازآزمون^۴ محاسبه شده است. به منظور تعیین روابی آزمون از پرسشنامه‌ی اختلال رفتاری کانز (خسروی، ۱۳۷۹) استفاده شد. بدین صورت که بین نمرات

1. Bender Gestalt Test

2. Kopitz, E. M.

3. Johnson, D. E., Aronson, J. E., Cozzens, D., Federici, J., Federici, R., Pearl, P., Sbordone, R., Storer, D., Zeanah, P., & Zeanah, C.

آزمودنی‌ها در مقیاس اختلال رفتاری کانز و نمرات آنها در شاخص‌های عاطفی مربوط به پرخاشگری و کناره‌گیری ضریب همبستگی محاسبه گردید، که ضرایب همبستگی ۰/۵۷ برای دخترها و ۰/۶۷ برای پسرها محاسبه گردید.

روش اجرای پژوهش (نحوه‌ی جمع‌آوری اطلاعات)

نحوه‌ی اجرا از این قرار بود که پژوهشگر به منظور ایجاد پیشینه‌ی ذهنی در والدین و رفع هرنوع ابهام در سؤالات پرسشنامه‌ها، در جلسه‌ی انجمان اولیا و مریان مدارس انتخاب شده شرکت می‌کرد و ضمن ارائه‌ی پرسشنامه‌ها به والدین به توجیه طرح پژوهش و پاسخ‌گویی به سؤالات می‌پرداخت.

جهت جلب مشارکت والدین به آنها وعده داده شد، که نتایج آزمون‌ها به وسیله‌ی پاکتی از طریق فرزندانشان برای آنها ارسال خواهد شد. در جلسه‌ی دیگری آزمون بندر گشتالت بر روی کودکان انتخاب شده اجرا گردید. در خاتمه، ترسیم آزمون به هریک از کودکان پاکتی حاوی سایر آزمون‌های پژوهش تحويل گردید و از آنها درخواست شد پاکتها را به والدین خود تحويل داده و پس از تکمیل آنها را برگردانند.

یافته‌های پژوهش

داده‌های پژوهش شامل نمرات سبک‌های دلپستگی والدین، نمرات اختلال دلپستگی کودکان، وضعیت عاطفی کودکان (بر اساس آزمون بندر گشتالت) و مشخصات فردی کودکان و والدین آنها می‌باشد. جدول ۱ گزارشی از داده‌های توصیفی پژوهش را به شرح زیر ارائه می‌کند:

از کل ۳۲۴ دختر و ۲۸۱ پسر مورد پژوهش ۴۶ پسر و ۵۶ دختر درجات مختلفی از اختلال دلپستگی (اضطرابی و اجتنابی) را نشان داده‌اند. یعنی ۱۶ درصد از پسرهای مورد مطالعه و ۱۷ درصد از دخترهای شرکت‌کننده در پژوهش درجاتی از اختلال دلپستگی را نشان داده‌اند. ۷۲ نفر (۴۶ درصد) از کودکانی که بر اساس آزمون اختلال دلپستگی دستخوش اختلال دلپستگی بوده‌اند، در آزمون بندر گشتالت حالت عاطفی پرخاشگری را نشان داده‌اند، و ۴۰ نفر (۳۶ درصد) از کودکان مورد پژوهش در آزمون بندر گشتالت حالت کناره‌گیری نشان داده‌اند. همچنین از ۵۷۷ والد پاسخ‌دهنده، ۱۸۵ نفر (۳۵ درصد) آنها از نظر وضعیت مالی ضعیف بوده

۱۳۶ مطالعات (وانشناختی

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

و ۱۴۲ نفر (درصد) ناسازگاری شدید زناشویی داشته‌اند. ۲۱ درصد مادران و ۱۹ درصد پدران سبک دلستگی نایمن نشان داده‌اند (جدول ۱).

جدول ۱- مشخصات فردی نمونه‌ی مورد پژوهش

مشخصه	شاخه‌ها	مشخصات فردی	فرآواتی	درصد
دختر	سبک دلستگی کودکان (بر اساس آزمون زنده‌الف)	ایمن	۲۶۸	%۸۲/۷
		اضطرابی	۴۰	%۱۲/۳
		اجتنابی	۱۶	%۴/۹
		ایمن	۲۳۵	%۸۳/۶
		اضطرابی	۳۹	%۱۳/۹
		اجتنابی	۷	%۲/۵
		کناره‌گیری	۴۰	%۶/۶
		پرخاشگری	۷۲	%۱۱/۹
		طبیعی	۴۹۳	%۸۱/۵
		۵-۱	۳۷۷	%۵۷/۹
پسر	حالات عاطفی کودکان (بر اساس آزمون بندر گشتالت)	۱۰-۶	۱۶۹	%۲۹/۹
		بیشتر از ۱۰ سال	۶۹	%۱۲/۲
		ضعیف	۱۸۵	%۳۰/۶
		متوسط	۳۵۰	%۵۷/۹
		بالا	۷۰	%۱۱/۶
		بلی	۱۴۲	%۲۶/۷
		خیر	۳۹۰	%۷۳/۳
		ایمن	۴۵۵	%۷۸/۹
		اضطرابی	۷۰	%۱۲/۱
		اجتنابی	۵۲	%۹/۰
والدین	والدین مورد پژوهش	ایمن	۴۶۸	%۸۱/۱
		اضطرابی	۸۰	%۱۳/۹
		اجتنابی	۲۹	%۵/۰
		مادر		
		پدر		
سبک دلستگی والدین	ناسازگاری شدید زناشویی میان والدین	ایمن		
		اضطرابی		
		اجتنابی		
		ایمن		
		اضطرابی		
سبک دلستگی والدین	nasazgari shidid zanashavi	ایمن		
		اضطرابی		
		اجتنابی		
		ایمن		
		اضطرابی		

به منظور بررسی رابطه‌ی سبک‌های دلستگی والدین (پدر و مادر) و اختلال دلستگی کودکان از روش تحلیل واریانس برای رگرسیون همزمان استفاده به عمل آمد. نتایج، حاکی از آن است که بین سبک دلستگی مادر و اختلال دلستگی کودک ($F = 29,864$) و همچنین بین سبک دلستگی پدر و اختلال دلستگی کودک ($F = 21,32$) رابطه‌ی معنادار وجود دارد. اما برای بررسی این موضوع که کدامیک از سبک‌های دلستگی والدین در روز اختلال دلستگی کودکان نقش بیشتری دارد، از ضریب همبستگی تفکیکی استفاده گردید (جدول ۲).

با توجه به جدول ۲ ملاحظه می‌شود که ضریب همبستگی تفکیکی بین سبک دلستگی ایمن پدر و اختلال دلستگی کودک با حذف سایر سبک‌ها برابر ($0,36$) و ضریب

پیش‌بینی اختلال دلستگی کودکان دبستانی بر اساس سبک دلستگی والدین آنها

همبستگی تفکیکی بین سبک دلستگی ایمن مادر و اختلال دلستگی کودک (۰/۴۶) است. درحالی که ضریب همبستگی تفکیکی بین سبک اضطرابی پدر و مادر با اختلال دلستگی کودک به ترتیب (۰/۴۲ و ۰/۴۰) و ضریب همبستگی تفکیکی بین سبک اجتنابی پدر و مادر با اختلال دلستگی کودک به ترتیب (۰/۲۸ و ۰/۳۵) است.

بدین ترتیب $0/34 = R^2$ تغییرات واریانس (۰/۱۷۶۴) و $0/0/1600 = R^2$ اختلال دلستگی کودکان ناشی از سبک دلستگی اضطرابی والدین و $0/33 = R^2$ تغییرات واریانس ($0/0/784 = R^2$ و $0/0/2512 = R^2$) اختلال دلستگی کودکان ناشی از سبک اجتنابی والدین است.

جدول ۲ - محاسبهی ضریب همبستگی تفکیکی (پارهای) به منظور بررسی رابطهی هریک از سبک‌های دلستگی ایمن (X_1) و اضطرابی (X_2) اجتنابی (X_3) با اختلال دلستگی کودک (y)

سطح معناداری (α)	ضریب تعیین (R ²)	اعتبار آماری (T _v)	ضریب همبستگی تفکیکی (R)	شاخص متغیرها		
					پدر	مادر
۰/۰۰۱	۰/۱۲۹۶	۹/۴۷	۰/۳۶	$R_{y1} y, X_2 X_3$		
۰/۰۰۱	۰/۱۶۰۰	۱۰/۷۱	۰/۴۰	$R_{y2} y, X_1 X_3$		
۰/۰۰۱	۰/۰/۷۸۴	۶/۸۶	۰/۲۸	$R_{j3} y, X_1 X_2$		
۰/۰۰۱	۰/۲۱۱۶	۱۲/۷۰	۰/۴۶	$R_{y1} y, X_2 X_3$		
۰/۰۰۱	۰/۱۷۶۴	۱۱/۳۸	۰/۴۲	$R_{y2} y, X_1 X_3$		
۰/۰۰۱	۰/۰/۲۵۱۲	۹/۱۵	۰/۳۵	$R_{j3} y, X_1 X_2$		

به منظور آزمون رابطه، بین تعارضات زناشویی والدین و نیز فاصله‌ی سنی بین والدین، و وضعیت مالی آنها و اختلال دلستگی کودک از ضریب همبستگی دو رشته‌ای نقطه‌ای، استفاده به عمل آمد که نتایج در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳ - محاسبهی ضریب همبستگی دورشته‌ای نقطه‌ای (R_{pbis}) به منظور بررسی رابطهی شرایط والدین و کودک در اختلال دلستگی کودک

سطح معناداری (α)	ضریب تعیین (R ²)	ضریب همبستگی تفکیکی (R_{pbis})	متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک
۰/۰۰۱	۰/۱۲۹۶	۰/۳۶	تعارضات زناشویی	اختلال دلستگی کودک
۰/۰۰۱	۰/۰/۸۴۱	۰/۲۹	فاصله‌ی سنی والدین	
۰/۰۰۱	۰/۱۴۴۴	۰/۳۸	وضعیت اقتصادی والدین	

همان‌طور که ملاحظه می‌شود بین تعارضات زناشویی والدین و اختلال دلستگی کودک همبستگی وجود دارد ($P = ۰/۳۶$) و ضریب همبستگی بین فاصله‌ی سنی والدین (بیشتر از

۱۳۸ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

۱۰ سال) و اختلال دلستگی کودک معادل ($P = 0,29$) است. بین وضعیت اقتصادی والدین با اختلال دلستگی کودک، همبستگی منفی ($P = -0,38$) وجود دارد. رابطه‌ی منفی بین وضعیت اقتصادی والدین و اختلال دلستگی کودک بیانگر این است که با افزایش یک متغیر (وضعیت اقتصادی والدین) متغیر دیگر (اختلال دلستگی کودک) کاهش می‌یابد.

به منظور مقایسه‌ی میانگین نمرات اختلال دلستگی کودکان براساس شاخص‌های عاطفی بندر گشتالت، از روش تحلیل واریانس^۱ استفاده شده است. براساس نتایج به دست آمده می‌توان گفت بین میانگین نمرات اختلال دلستگی کودک براساس شاخص‌های عاطفی بندر گشتالت ($F = 20,13$ و $p < 0,001$) تفاوت معنادار وجود دارد. به منظور بررسی تفاوت بین میانگین نمرات اختلال دلستگی کودکان براساس شاخص‌های عاطفی بندر گشتالت از آزمون تعییبی توکی (HSD) استفاده به عمل آمد (جدول ۴).

جدول ۴- نتایج آزمون تعییبی توکی به منظور بررسی کمترین تفاوت بین میانگین نمرات اختلال دلستگی کودکان براساس شاخص‌های عاطفی بندر گشتالت

سطح معناداری (a)	خطای معیار (SE)	اختلاف میانگین‌ها	شاخص‌های آماری	شاخص‌های عاطفی بندر گشتالت
			پرخاشگر	خجالتی افراطی
۰,۱۰	۰,۷۸	۱,۶۵	کناره‌گیر	خجالتی افراطی
۰,۲۱	۱,۱۰	۱,۳۴*		
۰,۰۰۱	۰,۹۶	۷,۱۲	عادی	
۰,۰۰۱	۰,۷۴	۲,۰۰	کناره‌گیر	پرخاشگر
۰,۰۰۱	۱,۰۲	۸,۲۴*	عادی	
۰,۰۰۱	۰,۸۲	۹,۲۶*	عادی	کناره‌گیر

همان‌طور که از مشاهده‌ی جدول ۴ ملاحظه می‌شود، بین میانگین نمرات اختلال دلستگی کودکان عادی با کودکان دستخوش حالت‌های خجالتی افراطی، پرخاشگر و کناره‌گیر تفاوت معنادار وجود دارد. به عبارت دیگر کودکان پرخاشگر، خجالتی و یا کناره‌گیر اختلال دلستگی بیشتری نسبت به کودکان عادی نشان می‌دهند.

برای بررسی رابطه‌ی الگوی دلستگی والدین با عوامل خانوادگی (وضعیت مالی خانواده، تعارضات زناشویی میان آنها) از روش مجدد خی (χ^2) استفاده شد، که نتایج آن در جدول ۵ درج شده است. مشاهده‌ی جدول ۵ نشان می‌دهد که مجدد خی محاسبه

1. ANOVA

پیش‌بینی اختلال دلستگی کودکان دبستانی بر اساس سبک دلستگی والدین آنها

۱۳۹

شده بزرگ‌تر از مجدور خی جدول است، بنابراین درمی‌باییم که بین سبک‌های دلستگی والدین با وضعیت اقتصادی و نیز تعارضات زناشویی میان آنها رابطه‌ی معنادار وجود دارد.

جدول ۵- نتایج آزمون مجدور خی به منظور بررسی رابطه‌ی سبک‌های دلستگی والدین با وضعیت اقتصادی و تعارضات زناشویی میان آنها

سطح معناداری (α)	مجدور خی (χ ²)	درجه‌ی آزادی (df)	سبک‌های دلستگی والدین				متغیر شاخص‌های آماری
			اجتنابی	اضطرابی	ایمن	فراآوانی	
0,001	۸۷,۸۷	۴	۸۵ (۵۸,۳۷)	۹۶ (۶۶,۷۶)	۶۸ (۱۲۳,۷۸)	ضعیف	۹۰ پیوسته اقتصادی والدین
			۴۳ (۶۸,۹۱)	۵۴ (۷۸,۸۰)	۱۹۷ (۱۴۶,۳۶)	متوسط	
			۱۱ (۱۱,۷۲)	۹ (۱۳,۴۱)	۳۰ (۲۴,۸۷)	خوب	
			۱۳۹ (۱۳,۷۲)	۱۵۹	۲۹۵	جمع کل	
0,001	۴۸,۸۸	۲	۷۷ (۳۴,۰۰)	۵۱ (۲۵,۱۶)	۲۱ (۱۳۱,۰۳)	بلی	۷۷ پیوسته زناشویی
			۴۶ (۸۸,۱۰)	۴۰ (۴۵,۸۴)	۳۰۴ (۳۴۲,۹۷)	خیر	
			۱۲۳	۹۱	۳۲۵	جمع کل	

در این تحلیل مجدور خی محاسبه شده برای وضعیت اقتصادی والدین برابر ۸۷,۸۷ و برای تعارضات زناشویی برابر ۴۸,۸۸ است، که نتایج در سطح کمتر از 0,001 معنی‌دار است. به عبارت دیگر بر اساس این تحلیل والدینی که وضعیت اقتصادی آنها ضعیف بوده و درگیر تعارضات زناشویی باشند، سبک دلستگی آنها نایمن (اضطرابی یا اجتنابی) است.

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش رابطه‌ی سبک دلستگی والدین و اختلال دلستگی در کودکان دبستانی مورد بررسی قرار گرفت. از یافته‌های حاصل می‌توان به نتایج زیر دست یافت:

الف- بین سبک دلستگی نایمن والدین (اضطرابی و اجتنابی) و اختلال دلستگی کودکان همبستگی مثبت معنادار وجود دارد.

ب- بین وضعیت نامناسب مالی خانواده، تعارضات زناشویی، فاصله‌ی سنی میان والدین و اختلال دلستگی کودک همبستگی مثبت معنادار وجود دارد.

۱۴۰ مطالعات (وان‌شناختی)

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

ج- بین وضعیت نامناسب مالی، تعارضات زناشویی و سبک دلستگی نایمن والدین همبستگی مثبت معنی‌دار وجود دارد.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که والدین ایمن فرزندان ایمن داشته و در میان گروه‌های نایمن والدینی که سبک دلستگی اضطرابی دارند بیشتر از بقیه فرزندانشان دچار اختلال دلستگی می‌گردند، همبستگی بین سبک اضطرابی مادر و اختلال دلستگی کودک ۰/۴۲ و بین سبک اضطرابی پدر و اختلال دلستگی کودک ۰/۴۰ است.

این نتایج با یافته‌های پژوهشی محققان خارج از کشور (لیونز-روت، آپرن، و ریپاچولی^۱؛ ۱۹۹۳؛ مین و سالمون، ۱۹۹۰؛ ون ایجنزدورون، ۲۰۰۳) هماهنگی دارد، و این هماهنگی بیانگر آن است که سبک دلستگی والدین نقش بسیار مهمی در رشد طبیعی و یا آسیب‌شناسی روانی کودک بازی می‌کند، موضوع دیگر اینکه بچه‌ها به طور همزمان نسبت به هر دو والد دلستگی پیدا می‌کنند. تبیین نتایج این پژوهش به مدد دیدگاه بالبی و اینزورث و محققین دیگر دیدگاه دلستگی امکان‌پذیر است. اکثر محققین دلستگی معتقدند سبک دلستگی نایمن (اضطرابی و اجتنابی) والدین منجر به بروز آسیب‌شناسی روانی در کودک می‌گردد (بالبی، ۱۹۷۵؛ برنان، شیور، و تویی، ۱۹۹۱) زیرا والدین نایمن در تعامل با کودکانشان طردکننده هستند و از رفتارهای نامناسب به هنگام تعامل با کودک استفاده می‌کنند (لیونز-روت، آپرن، و ریپاچولی، ۱۹۹۳). کودکان والدین نایمن می‌دانند که تلاش آنها جهت نزدیکی به والدین احتمالاً بدون پاسخ خواهد بود، به همین دلیل این کودکان در مقابل این محرومیت اقدام به پرخاشگری، خصومت و یا انزوا می‌نمایند.

نتایج پژوهش حاضر نیز نشان می‌دهد (جدول ۴) کودکانی که دستخوش اختلال دلستگی هستند، بر اساس شاخص‌های عاطفی بذرگشالت یا پرخاشگر بوده و یا کناره‌گیر، که این نتایج با یافته‌های محققان غربی (فیشلر، اسپرلینگ، و کار، ۱۹۹۰؛ ون ایجنزدورون، ۲۰۰۳) هماهنگی دارد.

علی‌رغم رابطه‌ای که در این پژوهش و پژوهش‌های غربی درباره‌ی رابطه‌ی بین سبک دلستگی نایمن والدین و اختلال دلستگی کودکان به دست آمده است، تعدادی شواهد پژوهشی دیگر نشان می‌دهند که سبک دلستگی والدین تنها عامل تعیین‌کننده نیست، بلکه وقایع خانوادگی که منجر به تغییرات رابطه مراقب کودک می‌گردد نیز در بروز اختلال دلستگی نقش دارند (کامینگر و دیویس، ۱۹۹۶).

به عبارت دیگر به نظر نمی‌رسد، سبک دلستگی نایمن والدین تنها عامل بروز اختلال دلستگی در کودک باشد. زیرا مراقبت از کودک، موضوعی چند وجهی است و با

¹. Lyons-Ruth, K., Alpern, L., & Repacholi, B.

عوامل دیگری که خارج از رابطه‌ی دلپستگی قرار می‌گیرد، نیز همبستگی دارد. به عنوان مثال تئی می‌گوید که تعارضات زناشویی بین والدین قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده‌ی اختلال دلپستگی و نیز مشکلات رفتاری درکودک است (تئی و همکاران، ۱۹۹۶). والدینی که دستخوش تعارض و تجارب منفی عاطفی هستند در فهم حالت‌های کودکانشان دچار مشکل می‌شوند و این درک اشتباه منتهی به کاهش حساسیت والد نسبت به رفتارهای کودک می‌گردد (کامینگر و دیویس، ۱۹۹۶). والدینی که درگیری مالی داشته و با یکدیگر تفاهم ندارند، حداقل تعامل متقابل و رابطه‌ی مفید با فرزندانشان دارند (پارکر و اونیکولوژ، ۱۹۹۹). این والدین فرزندانشان را کمتر سازگار توصیف کرده و خودشان را بی‌کفایت، تنها و افسرده توصیف می‌کنند. آنها به هنگام تعامل با کودکانشان از رفتارهای منفی استفاده می‌کنند (گراسمن و گراسمن، ۱۹۹۱).

نتایج حاصل از این پژوهش نیز هماهنگ با نتایج محققین بالا نشان می‌دهد، بین وضعیت نامناسب مالی خانواده و اختلال دلپستگی ($R = 0,38$) و بین تعارضات زناشویی میان والدین و اختلال دلپستگی کودک ($R = 0,36$) و بین تفاوت سنی بیش از ده سال میان والدین و اختلال دلپستگی کودک ($R = 0,29$) همبستگی وجود دارد. این نتایج در عین حال با این نظرگاه بالی (۱۹۷۸) و بینزورث و همکاران (۱۹۷۸) نیز هماهنگی دارد، که هر عاملی خلی در رابطه‌ی عاطفی والدین-کودک به وجود آورد، منجر به بروز مشکلات عاطفی در کودکان می‌گردد.

محاسبه‌ی مجدد خی میان سبک دلپستگی والدین و تعارضات زناشویی و سبک دلپستگی والدین و وضعیت مالی خانواده نشان می‌دهد که بین این متغیرها نیز رابطه‌ی معنادار ($P = 0,001$) وجود دارد.

این نتایج، مغایر با دیدگاه محققانی است که معتقدند، مدل‌های فعل درونی، در نتیجه‌ی رابطه‌ی نوزاد با مراقبش تشکیل شده و به طور تغییرناپذیری تمام روابط او با دیگران را در طول زندگی تحت تاثیر قرار داده و از نسلی به نسل بعد منتقل می‌شود. نتایج پژوهش حاضر هماهنگ با دیدگاه آن دسته از محققان است که اظهار می‌دارند، مدل‌های فعل درونی تحت تأثیر وقایع و تجارب زندگی تغییر می‌کنند (کامینگر و دیویس، ۱۹۹۶؛ پارکر و اونیکولوژ، ۱۹۹۹)، و کیفیت دلپستگی با تغییر عوامل اجتماعی تغییر شکل می‌دهد و نه تنها کیفیت دلپستگی کودک، بلکه کیفیت دلپستگی والدین نیز تابع عوامل بیرونی است (بلسکی و راوین، ۱۹۸۷). به عنوان مثال تغییر و کاهش عوامل استرس‌زا در خانواده باعث می‌شود که دلپستگی نایمن آنها تبدیل به دلپستگی اینم گردد (پارکر و اونیکولوژ، ۱۹۹۹).

۱۴۲ مطالعات روان‌شناختی

دوره‌ی ۲، شماره‌ی ۱ و ۲
بهار و تابستان ۱۳۸۵

نتایج حاصل از این پژوهش، هماهنگ با پژوهش‌های بسکی و راوین (۱۹۸۷)، کامینگر و دیویس (۱۹۹۶)، پارکر و اونیک‌ولوئر (۱۹۹۹)، و تئی و همکاران (۱۹۹۶) نشان می‌دهد، اختلال دلستگی کودکان در عین حال که با سبک دلستگی نایمن والدین همبستگی بالایی دارد، با تعارضات زناشویی و فاصله‌ی سنی میان والدین و نیز وضعیت نامناسب مالی خانواده همبستگی دارد. همبستگی میان عوامل خانوادگی و اختلال دلستگی نشان می‌دهد، که رابطه‌ی بین سبک دلستگی نایمن والدین و اختلال دلستگی کودک، امری نسبی است.

مظاہری (۱۳۷۹) در پژوهشی نشان داده است، زنان و شوهران نایمن پایین‌ترین سطوح سازش‌پذیری زناشویی را نشان می‌دهند. افزون بر این، پژوهش حاضر نشان داده است که تعارضات زناشویی نیز می‌توانند به نوبه‌ی خود در نایمن بودن دلستگی نقش داشته باشند. با درنظر گرفتن دیدگاه بلسکی و راوین (۱۹۸۷) درمی‌یابیم که کودک در شبکه‌ای از عوامل محیطی قرار گرفته است که بعضی از این عوامل مستقیماً کودک را تحت تأثیر قرار می‌دهند و بعضی عوامل دیگر به طور غیرمستقیم و از طریق تأثیر بر والدین، کودک را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

در نهایت اگرچه سبک دلستگی نایمن والدین نقشی مهم در اختلال دلستگی کودک ایفا می‌کند، اما این نقش نسبی بوده، و در چهارچوب عوامل محیطی قرار می‌گیرد، که کودک را در بر گرفته است. به عبارتی رفتار فرد درحال حاضر تنها ناشی از اولین تجارت او با مراقبش نبوده، بلکه تحت تأثیر همه‌ی تجارت او در طول زندگی قرار می‌گیرد.

یافته‌ی مهم این پژوهش این است که عوامل خانوادگی به طور هم زمان، هم سبک دلستگی والدین و هم سبک دلستگی کودک را تحت تأثیر قرار می‌دهند. بدون شک وجود گرمی و صمیمیت درخانواده در تعامل والدین با یکدیگر و نیز تعامل والدین با کودک نقش مهمی داشته و منجر به احساس ایمنی درهمه‌ی اعضا می‌گردد. اگر اعضای خانواده واقعاً احساس اطمینان داشته باشند که درموقع مواجهه با مشکلات از حمایت یکدیگر برخوردار خواهند بود، احساس ایمنی کرده و کودک در چنین محیطی در مواجهه با فشارهای زندگی ترس و اضطراب نداشته و کمتر دستخوش مشکلات رفتاری و ناسازگاری می‌شود.

بنابراین پیشنهاد می‌شود:

با توجه به این‌که کودکان امروز والدین فردا هستند، به همگی آنها در مراکز آموزشی کنش‌های اجتماعی و شیوه‌ی برقراری تعامل صحیح با دیگران آموزش داده شود. کودکانی که در معرض خطر اختلال دلستگی هستند، به وسیله‌ی مراکز مشاوره شناسایی شده، و علاوه بر حمایت‌های روان‌شناختی از این کودکان و والدین آنها، به

پیش‌بینی اختلال دلبستگی کودکان دبستانی بر اساس سبک دلبستگی والدین آنها

والدینشان مهارت‌های پاسخ‌گو بودن و حساس بودن نسبت به رفتارهای کودکان آموزش داده شود. در همین راستا نیازمند پژوهش‌هایی بیشتر بوسیله محققان هستیم که شیوه‌های برخورده مناسب با نیازهای عاطفی و زیستی کودک را جهت ارتقاء نیازهای دلبستگی آموزش دهند. با عنایت به این امر که بین فشارهای ناشی از عدم تفاهمات زناشویی و اختلال دلبستگی رابطه وجود دارد، یکی از راههای پیشگیری از اختلال دلبستگی گسترش مشاوره‌های پیش از ازدواج و توصیه به عدم ازدواج کسانی است، که از تفاوت سنی زیادی برخوردار هستند.

منابع

- خسروی، ز. (۱۳۷۹). بررسی شیوه‌های حل مسئله با پیشرفت تحصیلی و اختلالات رفتاری در دانش‌آموزان راهنمایی شهر تهران. [طرح مصوب ملی]. تهران: دانشگاه الزهرا.
- لطف‌آبادی، ح. (۱۳۷۱). آزمون روان‌شناسی کودکان برای مشاوره کودک. مشهد: آستان قدس رضوی.
- مصطفا‌هزاری، م. ع. (۱۳۷۹). نقش دلبستگی بزرگسالان در کنش‌وری ازدواج. *مجله‌ی روان‌شناسی*, ۴(۳).
- منصور، م. و دادستان، پ. (۱۳۶۸). بیماری‌های روانی. تهران: انتشارات ژرف.
- Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Waters, E., & Wall, S. (1978). *Patterns of Attachment: A Psychological Study of the Strange Situation*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Belsky, J., & Rovine, M. (1987). Temperament and attachment security in the strange situation: An empirical rapprochement. *Child Development*, 58(3), 787-795.
- Bowlby, J. (1975). *Attachment and Loss; Vol. II: Separation: Anxiety and Anger*. Harmondsworth, UK: Penguin Books.
- Bowlby, J. (1978). *Attachment and Loss: Vol. I: Attachment*. Harmondsworth, UK: Penguin Books.
- Brennan, K. A., Shaver, P. R., & Tobey, A. E. (1991). Attachment styles, gender and parental problem drinking. *Journal of Social and Personal Relationships*, 8(4), 451-466.
- Cummings, E. M., & Davies, P. T. (1996). Emotional security as a regulatory process in normal development and the development of psychopathology. *Development and Psychopathology*, 8(1), 123-139.
- Elicker, J., Englund, M., & Sroufe, L. A. (1992). Predicting peer competence and peer relationships in childhood from early parent-child relationships. In R. D. Parke & G. W. Ladd (Eds.), *Family and Peer Relationships: Modes of Linkage* (pp. 77-106). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Elliott, B. J., & Richards, M. P. M. (1991). Children and divorce: Educational Performance and behaviour before and after parental separation. *International Journal of Law, Policy, and the Family*, 5(3), 258-276.
- Fergusson, D. M., & Lynskey, M. T. (1996). Adolescent resiliency to family adversity. *Journal of Child Psychology and Psychiatry, and Allied Disciplines*, 37(3), 281-292.
- Fishler, P. H., Sperling, M. B., & Carr, A. C. (1990). Assessment of adult relatedness: A review of empirical findings from object relations and attachment theories. *Journal of Personality Assessment*, 55(3-4), 499-520.
- Fonagy, P., Steele, H. & Steele, M. (1991). Maternal representations of attachment during pregnancy predict the organisation of infant-mother attachment at one year of age. *Child Development*, 62(5), 891-902.
- Fonagy, P., Leigh, T., Steele, M., Steele, H., Kennedy, R., Mattoon, G., Target, M., & Gerber, A. (1996). The relation of attachment status, psychiatric classification, and response to psychotherapy. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 64(1), 22-31.
- Fox, R. A., Platz, D. L., & Bentley, K. S. (1995). Maternal factors related to parenting practices, developmental expectations, and perceptions of child behavior problems. *The Journal of Genetic Psychology; Child Behavior, Animal Behavior, and Comparative Psychology*, 156(4), 431-441.
- Freud, S. (1949). *An Outline of Psycho-analysis*. Translated and newly edited by J. Strachey. London, UK: The Hogarth Press.
- Grossmann, K. E., & Grossmann, K. (1991). Attachment quality as an organizer of emotional and behavioral responses in a longitudinal perspective. In C. M. Parkes, J. Stevenson-Hinde, & P. Marris (Eds.), *Attachment across the Life Cycle* (pp. 93-114). London, UK: Routledge.

- Hazan, C., & Shaver, P. R. (1990). Love and work: An attachment-theoretical perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(2), 270-280.
- Johnson, D. E., Aronson, J. E., Cozzens, D., Federici, J., Federici, R., Pearl, P., Sbordone, R., Storer, D., Zeanah, P., & Zeanah, C. (1999). Growth parameters help predict neurologic competence in profoundly deprived institutionalized children in Romania. Pediatric Research, Program Issue American Pediatric Society/Society for Pediatric Research, 3 May 1999.
- Kobak, R. R., & Sceery, A. (1988). Attachment in late adolescence: Working models, affect regulation, and representations of self and others. *Child Development*, 59(1), 135-146.
- Kobak, R. R. (1999). The emotional dynamics of disruptions in attachment relationships: Implications for theory, research, and clinical intervention. In J. Cassidy & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of Attachment: Theory, Research, and Clinical Applications* (pp. 21-44). New York, NY: Guilford Press.
- Koppitz, E. M. (1975). *The Bender Gestalt Test for Young Children; Vol. II: Research and Applications, 1963-1973*. New York, NY: Grune & Stratton.
- Kotler, T., Buzwell, S., Romeo, Y., & Bowland, J. (1994). Avoidant attachment as a risk factor for health. *The British Journal of Medical Psychology*, 67(3), 237-245.
- Lyons-Ruth, K., Alpern, L., & Repacholi, B. (1993). Disorganized infant attachment classification and maternal psychosocial problems as predictors of hostile-aggressive behavior in the preschool classroom. *Child Development*, 64(2), 572-585.
- Main, M., & Solomon, J. (1990). Procedures for identifying infants as disorganized/disoriented during the Ainsworth Strange Situation. In M. T. Greenberg, D. Cicchetti, & E. M. Cummings (Eds.), *Attachment in the Preschool Years: Theory, Research, and Intervention* (pp. 121-160). Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Marshall, L. L., & Rose, P. (1990). Premarital violence: The impact of family of origin violence, stress, and reciprocity. *Violence and Victims*, 5(1), 51-64.
- May, D. C., & Dunaway, R. G. (2000). Predictors of fear of criminal victimization at school among adolescents. *Sociological Spectrum*, 20(2), 149-168.
- Mayseless, O. (1991). Adult attachment patterns and courtship violence. *Family Relations*, 40(1), 21-28.
- Parker, K. D., & Onyekwuluje, A. B. (1999). The influence of demographic and economic factors on fear of crime among African-Americans. *The Western Journal of Black Studies*, 16(3), 132-140.
- Randolph, E. M. (1997). *Manual for the Randolph Attachment Disorders Questionnaire*. Evergreen, CO: Attachment Center Press.
- Sears, R. R., Maccoby, E. E., & Levin, H. (1976). *Patterns of Child Rearing*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Sigel, I. E., & Hooper, F. H. (Eds.) (1968). *Logical Thinking in Children: Research Based on Piaget's Theory*. New York, NY: Holt, Rinehart & Winston, Inc.
- Shaver, P. R., Belsky, J., & Brennan, K. A. (2000). The adult attachment interview and self-reports of romantic attachment: Associations across domains and methods. *Personal Relationships*, 7(1), 25-43.
- Shaver, P. R., Collins, N. L., & Clark, C. L. (1996). Attachment styles and internal working models of self and relationship partners. In G. J. O. Fletcher & J. Fitness (Eds.), *Knowledge Structures in Close Relationships: A Social Psychological Approach* (pp. 25-61). Mahwah, NJ: L. Erlbaum Associates.
- Steele, H., Steele, M., & Fonagy, P. (1996). Associations among attachment classifications of mothers, fathers, and their infants. *Child Development*, 67(2), 541-555.
- Teti, D. M., Sakin, J. W., Kucera, E., Corns, K. M., & Eiden, R. D. (1996). And baby makes four: Predictors of attachment security among preschool-age firstborns during the transition to siblinghood. *Child Development*, 67(2): 579-596.

- Van IJzendoorn, M. H. (1995). Adult attachment representations, parental responsiveness, and infant attachment: A meta-analysis on the predictive validity of the adult attachment interview. *Psychological Bulletin, 117*(3), 387-403.
- Van IJzendoorn, M. H. (2003). *Cross-Cultural Aspects of Attachment in Infants and Young Children: Universal and Culture-Specific Component*. [Invited key-note presented at the ISSBD Asian Regional Workshop, Seoul, South Korea, 6-10 June 2003].
- Ward, M. J., & Carlson, E. A. (1995). Associations among adult attachment representations, maternal sensitivity, and infant-mother attachment in a sample of adolescent mothers. *Child Development, 66*(1): 69-79.